Червоний місяць встав із-за кущів;
Туман, як дим, понад лугами плине,
Танцюючи; лунає крик жабиний
З гущавини тремтячих комишів.

Латаття квіти на ніч закриває;
Тополі височіють вдалині,
Мов привиди, високі, неясні;
Мигтять, як іскри, світлячки у гаї.

Безшумні сови з лісових узбіч
На круглих і тяжких злітають крилах;
Непевне сяйво в небесах стемнілих;
Венера біла сходить,— це вже ніч.

Переклад М. Рильського